

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 200.816 van 15 februari 2010
in de zaak A. 191.926/IX-6278.**

In zake : de NV IJSFABRIEK STROMBEEK,
die woonplaats kiest bij
advocaat T. VANRAES,
kantoor houdende te KOEKELBERG,
Jules Besmestraat 124

tegen :

1. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering,
2. het Intern Verzelfstandigd Agentschap zonder rechtspersoonlijkheid Agentschap Ondernemen, voorheen Agentschap Economie,
die woonplaats kiezen bij
advocaat F. LEMAIRE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
René Berrewaertslaan 34.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV IJSFABRIEK STROMBEEK op 23 maart 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van :

- “de beslissing d.d. 21 januari 2009 genomen door de Vlaamse Overheid, Afdeling Economisch Ondersteuningsbeleid, (...) houdende de wijziging van de beslissing d.d. 25 mei 2005 waarbij verzoekster een ecologiepremie van 231.210€ werd toegekend”, en van
- “de beslissing d.d. 23 februari 2009 genomen door de Vlaamse Overheid, Afdeling Economisch Ondersteuningsbeleid, (...) houdende de afwijzing van het willig en oneigenlijk beroep vanwege verzoekster d.d. 5 februari 2009 en van de bevestiging van de beslissing van 21 januari 2009 tot wijziging van de beslissing d.d. 25 mei 2005”;

Gelet op het arrest nr. 196.010 van 14 september 2009, waarbij de afstand van de vordering tot schorsing wordt ingewilligd;

Gelet op de kennisgeving van dat arrest aan de verzoekende partij op 23 september 2009;

Gelet op de kennisgeving door de hoofdgriffier, op 11 december 2009, van de mededeling bedoeld in artikel 15ter, § 1, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973,

OVERWEEGT WAT VOLGT:

Naar luid van artikel 17, § 4ter, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, geldt ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest.

De verzoekende partij heeft te dezen geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

In de kennisgeving aan de verzoekende partij, op grond van artikel 15ter, § 1, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, is meegedeeld dat de kamer de afstand van het geding zou uitspreken, tenzij de verzoekende partij binnen een termijn van vijftien dagen zou vragen om te worden gehoord. De verzoekende partij heeft niet gevraagd om te worden gehoord.

Het vermoeden van afstand van het geding is te dezen van toepassing.

**OM DIE REDENEN
BESLIST DE VOORZITTER :**

Artikel 1.

De afstand van het geding wordt vastgesteld.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op 175 euro,
komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
15 februari 2010, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.